

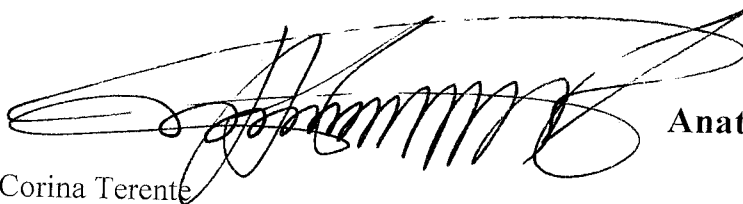
JUDECĂTORIA UNGHENI
REPUBLICA MOLDOVA
MD 2012 mun.Ungheni str.Națională 10/1
www.jun.justice.md
email:jun@justice

CONSIL JU	PERIOADA MAGISTRATURII JUDECĂTORIA UNGHENI	5/2017
Insire Nr.	3032	
02	04	20 18

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun.Chișinău str.Alexandru Lăpușneanu nr.28

Judecătoria Ungheni vă expediază cauza contravențională nr.4-545/2017 (51-4-5557-12122017), de învinuire a lui Culiuc Nicolai, în comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod Contravențional, în baza încheierii din 29 martie 2018, prin care s-a dispus ridicarea excepției de neconstituționalitate depusă de avocatul contravenientului Gheorghe Tcaci, pentru exercitarea controlului constituționalității prevederilor aliniatele (1), (2) și (3) ale articolului 233 din Codul Contravențional al Republicii Moldova prin prisma articolelor 1 alin.(3), 16, 22 și 23 alin.(3) din Constituția Republicii Moldova.

Judecător

Anatolie Rusu

Ex: Asistent judiciar Corina Terente
Tel.de contact 0236-2-22-44

CURTEA CONSTITUTIONALA A REPUBLICII MOLDOVA		
INTRARE NR. 428		
4	04	20 18

66

Curtea constituțională a Republicii Moldova

Str. Alexandru Lapușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004
Republica Moldova

S E S I Z A R E

privind excepția de neconstituționalitate

prezentată în conformitate cu articolul 35 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție)

1
5

I - Autorul sesizarii

Tcaci Gheorghe, avocat, cabinetul avocatului "Gheorghe Tcaci" cu sediul în m. Ungheni, str. Națională 30, telefoane: 068011003; 068011004; e-mail avocat.tcaci@gmail.com

II - Obiectul sesizarii

Articolul 233 din Codul contravențional al Republicii Moldova stabilește răspunderea contravențională pentru conducerea vehiculului în stare de ebrietate produsă de alcool, precum și pentru alte fapte legate de consumul de alcool sau alte substanțe, avînd următoarea redacție:

Articolul 233. Conducerea vehiculului în stare de ebrietate produsă de alcool, predarea conducerii lui către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool sau de alte substanțe

(1) Conducerea vehiculului de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește **gradul maxim admisibil stabilit de lege**, dacă fapta nu constituie infracțiune,

se sancționează cu amendă de la **350** la 500 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 2 la 3 ani.

(2) Predarea cu bună știință a conducerii vehiculului către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește **gradul maxim admisibil stabilit de Guvern** sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare, dacă fapta nu constituie infracțiune,

se sancționează cu amendă de la **350** la 500 de unități convenționale cu aplicarea a 6 puncte de penalizare sau cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 1 la 3 ani.

(2¹) Consumul de alcool, de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare de către conducătorul de vehicul implicat în accident rutier, pînă la testarea alcoolscoptică sau pînă la recoltarea probelor biologice în cadrul examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, cu excepția consumului de medicamente cu efecte similare substanțelor psihotrope, după producerea accidentului de circulație și pînă la sosirea poliției la fața locului, dacă acestea au fost administrate de personal medical autorizat și au fost impuse de starea de sănătate,

se sancționează cu amendă de la 400 la 500 de unități convenționale cu privarea
le dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 2 la 3 ani.

(3) Acțiunile specificate la alineatele (1) – (2¹), **în cazul în care admiterea la trafic
i conducătorului de vehicul nu prevede obligația de a deține permis de conducere,**
se sancționează cu amendă de la 400 la 500 de unități convenționale sau cu
nuncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 20 la 40 de ore sau cu
rest contravențional pe un termen de 15 zile.

(4) Acțiunile prevăzute la alineatele (1)–(2¹), săvârșite de către o persoană care nu
leține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce vehicule,
lacă fapta nu constituie infracțiune,

se sancționează cu amendă de la 450 la 500 de unități convenționale sau cu
nuncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 40 la 60 de ore, sau cu
rest contravențional pe un termen de 15 zile.

1. După cum vedem, la alineatul (1) din articolul citat, legiuitorul
tabilește răspunderea contravențională pentru conducerea vehiculului de
ătre o persoană care se află *în stare de ebrietate produsă de alcool ce*
epășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu
onstituie infracțiune. Dar la alineatul (2) se face deja referire la **gradul**
maxim admisibil stabilit de guvern.

Așa dar, făcînd parte din categoria normelor de blanchetă, dispozițiile
ormelor respective urmează a fi completate cu prevederi din alte legi
ertinente, pentru a dezvălui noțiunea de *grad maxim admisibil de*
ebrietate produsă de alcool.

În legislația națională gradele de ebrietate alcoolică se definesc in
egulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare
edicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin
otărîrea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009.

Studiind acest regulament, determinăm ca, la pct. 4, se atestă
matoarele **stări de ebrietate alcoolică:**

a) **cu grad minim** – în caz de stabilire a concentrației de alcool de la 0,3 g/l pînă la
5 g/l în sînge sau de la 0,15 mg/l pînă la 0,3 mg/l în aerul expirat;

b) **cu grad avansat** – în caz de depășire a concentrației de alcool de 0,5 g/l în
nge sau de 0,3 mg/l în aerul expirat.

Cit privește noțiunea de **grad maxim admisibil de ebrietate**, aceasta nu
conține în textul regulamentului menționat.

30/17
01/11/201

20

Evident că, în textul dispozițiilor alineatelor (1) și (2) ale art. 233 Cod contravențional, legiuitorul a substituit arbitrar cu acest termen noțiunea de **concentrație maximă admisibilă de alcool**, definită la pct. 3 din același regulament. Dar, în condițiile în care, conform pct. 4, **concentrația de alcool în limita admisibilă nu se atestă ca stare de ebrietate**, echivalarea acestor noțiuni este inadmisibilă.

Așa dar, interpretarea perfectă a dispozițiilor normelor de blanchetă, care se conțin la alineatele (1) și (2) ale art. 233 Cod contravențional, este imposibilă din cauza că, în regulamentul aprobat de guvern, precum și în alte legi pertinente, nu se conține definiția **gradului maxim admisibil de ebrietate**.

Ca urmare, consider că normele cu pricina nu îndeplinesc condițiile unei legi din motivul neclarității sale.

2. Potrivit alineatului (3) al articolului 233 Cod contravențional, în cazul comiterii faptelor prevăzute la alineatele precedente de către **persoane care nu poartă obligația de a deține permis de conducere**, sancțiunea minimă cu amendă este de 400 unități convenționale sau cu 50 unități convenționale mai mare decât minimul amenzilor stabilite la alineatele (1) – (2) pentru sancționarea **persoanelor obligate de a deține permis de conducere**.

În afară de aceasta, sancțiunea alineatului (3) mai prevede și pedepsele sub formă de **muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 20 la 40 de ore** și **arest contravențional pe un termen de 15 zile**, pe când la alineatele (1) – (2)¹ nu sunt stabilite astfel de pedepse.

Evident că legiuitorul a urmărit scopul de a compensa, în așa mod, pedepsele sub formă de **privare de dreptul de a conduce vehicule** și de **aplicare a punctelor de penalizare**, care nu pot fi implimentate în privința **persoanelor care nu poartă obligația de a deține permis de conducere**. Dar o asemenea soluție echivalează, alegoric, cu tăierea capului din motivul că nu are coadă.

De fapt, suntem în prezența discriminării persoanelor după criteriul **lipsei unei obligații** care, spre deosebire de criteriul **lipsei unui drept**, logic nu poate servi temei pentru justificarea discriminării.

III – Circumstanțele cazului examinat de către instanța de judecată

La 17.07.2017, agentul constatator al Inspectoratului Național de Patrulare Albot Sergiu a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, potrivit căruia cet. *Culiuc Nicolai Nicolai, născut la 11.02.1976, domiciliat în s. Zăzulenii Vechi r. Ungheni, la 16.07.2017 ora 17:00, pe traseul R-17, fiind în stare de ebrietate ce depășea gradul maxim prevăzut de lege, a condus un "motobloc" (motocultor) de model "Zubr", pentru conducerea căruia nu este prevăzută obligația de a deține permis de conducere, prin ce a comis o contravenție prevăzută de art. 233 alin. (3) Cod contravențional al R. Moldova.*

Prin Hotărârea Judecătoriei Ungheni din 12 octombrie 2017, cet. Culiuc Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin.(3) Cod contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 400 unități convenționale, ceea ce constituie 20 000 lei.

Hotărârea menționată a fost atacată cu recurs la Curtea de Apel Bălți.

Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29.11.2017, recursul a fost admis, cu casarea integrală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, în alt complet de judecată.

La moment cauza contravențională se examinează de Judecătoria Ungheni, judecător dl Rusu Anatolie, *dosar contravențional nr. 51-4-5557-1212207.*

IV – Expunerea pretinselor încălcări ale Constituției, precum și a argumentelor în sprijinul acestor afirmații

a) La alineatul (3) al articolului 1 din Constituție, intitulat “Statul Republica Moldova”, se consfințește:

“(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.”

Articolul 22 din Constituție, denumit “Neretroactivitatea legii”, prevede:

“Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decît cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.”

Alineatul (2) al articolului 23 din Constituție, intitulat “Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle”, stipulează:

“(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

În Hotărîrea nr. 22 din 27 iunie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin. (1) din Codul penal, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a statuat:

“50. Curtea menționează că principiul constituțional al preeminenței dreptului și legalității constituie valori fundamentale ale statului de drept.

51. În Hotărîrea nr. 21 din 22 iulie 2016, Curtea a statuat că:

„52. [...] preeminența dreptului se asigură prin întreg sistemul de drept inclusiv prin normele penale, acestea caracterizându-se prin anumite trăsături proprii, distinctive în raport cu alte categorii de norme, ce se diferențiază între ele prin caracterul și structura lor, prin sfera de incidență.”

52. De asemenea, în Hotărîrea nr. 25 din 13 octombrie 2015, Curtea a statuat că:

„33. [...] preeminența dreptului generează, în materie penală, principiul legalității delictelor și pedepselor și principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special prin analogie.”

53. Curtea reține că garanțiile constituționale prevăzute de art. 22 din Constituție, de rînd cu prevederile art. 7 din Convenția Europeană, consacră principiul legalității incriminării și pedepsei penale.

54. Astfel, pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care anterior nu constituiau infracțiuni (nulla poena sine lege), principiul legalității incriminării prevede și cerința conform căreia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului prin analogie (nullum crimen sine lege).

55. În cauza Dragotoniou și Militaru-Pidhorni v. România (hotărâre din 24 mai 2007) Curtea Europeană a statuat:

„Ca o consecință a principiului legalității condamnărilor, dispozițiile de drept penal sunt supuse principiului de strictă interpretare.”

56. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că garanțiile instituite în Constituție impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât **fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală**. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului (HCC nr. 21 din 22 iulie 2016).

57. Curtea Europeană în jurisprudența sa a statuat că: „noțiunea de „lege”, prevăzută de art. 7 din Convenția Europeană, implică respectarea cerințelor calitative, îndeosebi cele privind accesibilitatea și previzibilitatea” (cauza Del Río Prada v. Spania, cererea nr. 42750/09, hotărâre din 21 octombrie 2013, § 91).

58. Curtea Europeană a menționat că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (cauza Cantoni v. Franța, nr. 17862/91, hotărâre din 15 octombrie 1996, § 29,32, și cauza Kafkaris v. Cipru, hotărâre din 12 februarie 2008, § 140-141).

59. De asemenea, Curtea reamintește că în jurisprudența sa a reținut că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal (HCC nr. 21 din 22 iulie 2016, § 71).

60. Astfel, cerințele de calitate a legii necesită a fi îndeplinite în ceea ce privește atât definiția unei infracțiuni, cât și pedeapsa prevăzută pentru acea infracțiune. Or, calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale.

61. În același timp, Curtea notează că Parlamentul este liber să decidă cu privire la politica penală a statului, în virtutea prevederilor art. 72 alin. (3) lit. n) din Constituție, în calitate de unică autoritate legiuitoare a țării.

62. Astfel, în Hotărârea nr. 6 din 16 aprilie 2015, Curtea a statuat că: „Legiuitorul are dreptul de apreciere a situațiilor ce necesită a fi reglementate prin norme legale. Acest drept semnifică posibilitatea de a decide asupra oportunității la adoptarea actului legislativ în conformitate cu politica penală promovată în interesul general. Totodată, orice reglementare urmează a fi în limitele principiilor statuate în sistemul de drept în vigoare și să se subscrie principiului preeminenței dreptului.”

63. În acest sens, Curtea reține că, deși legiferarea măsurilor ce țin de politica penală a statului ține de competența exclusivă a Parlamentului, totuși această competență nu exclude exercitarea controlului de constituționalitate asupra măsurilor adoptate.

64. Astfel, Curtea notează că incriminarea/dezincriminarea unor fapte ori reconfigurarea elementelor constitutive ale unei infracțiuni, precum și utilizarea unor noțiuni mai largi în cadrul normelor penale țin de marja de apreciere a legiuitorului, marjă care nu este absolută, ea fiind limitată de prevederile constituționale.”

Raportînd prevederile articolului 233 din Codul contravențional al Republicii Moldova la prevederile constituționale citate mai sus, așa cum acestea au fost interpretate prin jurisprudența Curții Constituționale, constatăm neclarități în definiția contravențiilor respective. Or, lipsa noțiunii de “*grad maxim admisibil*” în legislația, la care face trimitere legiuitorul, afectează grav calitatea normei cu pricina, lipsind-o astfel de accesibilitate și previzibilitate suficientă pentru ca persoana să poată determina fără echivoc comportamentul care poate angaja răspunderea sa contravențională.

Neclaritatea acestor prevederi se mai amplifică și prin faptul că în dispoziția alin. (1) al articolului menționat se face referire la *gradul maxim admisibil stabilit de lege*, iar în dispoziția alin. (2) - la *gradul maxim admisibil stabilit de guvern*.

b) Articolul 16 din Constituție, denumit “*Egalitatea*”, consfințește:

(1) *Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.*

(2) *Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.*

La articolul 14 al Convenției CEDO, denumit „Interzicerea discriminării” se prevede:

Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

Prevederi analogice se conțin și în articolul 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția CEDO, intitulat „Interzicerea generală a discriminării”, la alineatul 2 al căruia se mai stipulează:

2. Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în paragraful 1.

După cum vedem, criteriile enumerate în articolul 14 al Convenției CEDO și articolul 1 al Protocolului nr. 12 la Convenția CEDO sunt cu mult mai numeroase decît cele enumerate în articolul 16 din Constituție. În plus la asta, prin sintagma “...sau orice altă situație”, Convenția CEDO admite și alte criterii care ar putea constitui motivul unei discriminări nejustificate.

Potrivit art. 4 alin.(2) și art. 8 din Constituția Republicii Moldova, în caz dacă există neconcordanțe între dreptul internațional și cel național în materia drepturilor omului, inclusiv în domeniul prevenirii și combaterii discriminării, se aplică direct prevederile internaționale la care statul este parte. În conformitate cu aceste norme constituționale, prevederile enunțate supra sunt preluate și dezvoltate în Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25.05.2012, care la art. 1 prevede ca scop *prevenirea și combaterea discriminării, precum și asigurarea egalității tuturor persoanelor aflate pe teritoriul Republicii Moldova în sferile politică,*

economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții, fără deosebire de rasă, culoare, naționalitate, origine etnică, limbă, religie sau convingeri, sex, vîrstă, dizabilitate, opinie, apartenență politică **sau orice alt criteriu similar.**

Conform art. 2 din legea menționată, noțiunile ce urmează au următoarele semnificații:

discriminare – orice deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți a persoanei sau a unui grup de persoane, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile reale, stipulate de prezenta lege sau pe criterii presupuse;

discriminare directă – tratarea unei persoane în baza oricăruia dintre criteriile prohibitive în manieră mai puțin favorabilă decît tratarea altei persoane într-o situație comparabilă;

La articolul 4 din aceeași lege se enumera formele grave ale discriminării:

- a) **promovarea sau practicarea discriminării de către autoritățile publice;**
- b) **susținerea discriminării prin intermediul mijloacelor de informare în masă;**
- c) **amplasarea mesajelor și simbolurilor discriminatorii în locurile publice;**
- d) **discriminarea persoanelor pe baza a două sau mai multe criterii;**
- e) **discriminarea săvîrșită de două sau mai multe persoane;**
- f) **discriminarea săvîrșită de două sau mai multe ori;**
- g) **discriminarea săvîrșită asupra unui grup de persoane;**
- h) **segregarea rasială.**

Raportînd prevederile articolului 233 din Codul contravențional la prevederile citate la urmă, constatăm că, prin stabilirea la alineatul (3) a unor sancțiuni mai grave decît cele prevăzute la alineatele precedente pentru aceleași fapte, are loc o **discriminare directă și gravă** a conducătorilor de vehicule pentru care nu se prevede obligația de a deține permis de conducere. Cu atît mai mult că această categorie de conducători exploatează vehicule care prezintă pericol cu mult mai mic pentru securitatea rutieră, decît vehiculele pentru care este obligatorie deținerea permisului de conducere.

Principiul nediscriminării reprezintă un pilon important al politicii sociale comunitare, iar egalitatea oportunităților reprezintă cadrul necesar realizării politicii sociale la nivel statal și european.

Combaterea discriminării este indispensabilă procesului de promovare a egalității absolute pentru toate persoanele. Dreptul internațional în materia drepturilor omului asigură, atât dreptul la egalitate, precum și dreptul de a nu fi supus discriminării. Pe lângă Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, prevederi în domeniul nediscriminării se conțin și în Declarația Universală a Drepturilor Omului, Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, Pactul Internațional cu privire la Drepturile Economice, Sociale și Culturale...

De asemenea, principiul nediscriminării derivă și din Directiva Consiliului Uniunii Europene nr. 2000/78/EC din 27 noiembrie 2000, privind stabilirea unui cadru general pentru tratament egal în materie de angajare și ocupație; Directiva 2000/43/CE din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică și Directiva Consiliului Uniunii Europene nr. 97/80/EC din 15 decembrie 1997 cu privire la sarcina probației în cazurile de discriminare bazată pe criteriul de sex.

În consecință, consider că alineatele (1), (2) și (3) ale articolului 233 din Codul contravențional al Republicii Moldova contravin prevederilor constituționale și dreptului internațional în materia pertinentă.

V – Cerintele autorului sesizarii

Din considerentele expuse supra, solicit:

1. Exercițarea controlului constituționalității alineatelor (1), (2) și (3) ale articolului 233 din Codul contravențional al Republicii Moldova prin prisma articolelor 1 alin (3), 16, 22 și 23 alin (3) din Constituția Republicii Moldova;

2. A recunoaște neconstituționale:

- sintagma “*gradul maxim admisibil stabilit de lege*” din alineatul (1) al articolului 233 Cod contravențional;

- sintagma “*gradul maxim admisibil stabilit de guvern*” din alineatul (2) al articolului 233 Cod contravențional;

- sancțiunea alineatului (3) al articolului 233 Cod contravențional în măsura în care aceasta prevede pedepse mai grave decât pedepsele prevăzute la alineatele (1) – (2¹) ale aceluiaș articol;

VI – Date suplimentare referitoare la obiectul sesizarii

Aparent, Curtea Constituțională nu a examinat anterior constituționalitatea alineatelor (1), (2) și (3) ale articolului 233 Cod contravențional.

VII – Lista documentelor

La sesizarea privind excepția de neconstituționalitate urmează a fi anexate materialele cauzei contravenționale nr. 51-4-5557-1212207.

VIII – Declarația și semnatura

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezenta sesizare sunt exacte.

Gherorghe TCACI

27 februarie 2018

ÎNCHEIERE

29 martie 2018

mun.Ungheni

Judecătoria Ungheni

Instanța compusă din:

Președintele ședinței

Anatolie Rusu

Grefier

Cristina Bezveșnicu

Cu participarea:

Avocatul contravenientului -Gheorghe Tcaci

Contravenientului - Culiuc Nicolai

Agentului constatatator – Serghei Albot

examinând în ședință de judecată publică cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate, în cauza contravențională nr.4-545/2017, de învinuirea a lui Culiuc Nicolai, în comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod Contravențional, instanța de judecată, a

CONSTATAT:

În procedura Judecătoriei Ungheni se află spre examinare dosarul contravențional de învinuire a lui Culiuc Nicolai, în comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod Contravențional.

În cadrul ședinței de judecată avocatul contravenientului Gheorghe Tcaci, a înaintat un demers de ridicare a excepției de neconstituționalitate pentru exercitarea controlului constituționalității aliniatelor (1), (2) și (3) ale articolului 233 din Codul Contravențional al Republicii Moldova prin prisma articolelor 1 alin.(3), 16, 22 și 23 alin.(3) din Constituția Republicii Moldova.

În cadrul ședinței de judecată contravenientului Culiuc Nicolai, a solicitat admiterea demersului de ridicare a excepției de neconstituționalitate înaintat de către avocatul său Gheorghe Tcaci.

În ședința de judecată agentul constatatator Serghei Albot, a lăsat la discreția instanței demersul înaintat.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră necesar de a ridica excepția de neconstituționalitate și de a remite Curții Constituționale sesizarea depusă de către avocatul contravenientului Gheorghe Tcaci, din următoarele considerente:

Conform Hotărîrii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți s-au reprezentantului acestuia, precum și de către instanța de judecată din oficiu.

Înalta Curte a statuat că, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cătora

83
se află cauza, în temeiul aplicării directe a art.135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

Totodată, judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării s-au asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepție este ridicată de către una din părți s-au reprezentantul acesteia, s-au indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Având în vedere circumstanțele descrise, instanța de judecată, ținând cont de faptul, că obiectul sesizării intră în categoria actelor cuprinse la art.135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, iar excepția de neconstituționalitate fiind ridicată de avocatul contravenientului Gheorghe Tcaci, prevederile contestate urmează a fi aplicabile la soluționarea cauzei, și Curtea Constituțională nu s-a expus anterior, referitor la prevederile care se invocă a fi neconstituționale, instanța va prezenta Curții Constituționale sesizarea înaintată.

0. La fel, ținând cont de prevederile art.7 Cod Procedură Penală, instanța consideră necesar a suspenda procesul contravențional pînă la soluționarea sesizării depuse de avocatul Gheorghe Tcaci.

1. În baza celor expuse și în conformitate cu art.135 din Constituția Republicii Moldova, instanța de judecată, -

DISPUNE:

Se ridică excepția de neconstituționalitate depusă de avocatul contravenientului Gheorghe Tcaci, pentru exercitarea controlului constituționalității prevederilor alinietelor (1), (2) și (3) ale articolului 233 din Codul Contravențional al Republicii Moldova prin prisma articolelor 1 alin.(3), 16, 22 și 23 alin.(3) din Constituția Republicii Moldova.

Se remite după competență Curții Constituționale sesizarea depusă de către avocatul contravenientului Gheorghe Tcaci, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în cauza contravențională nr.4-545/2017, de învinuirea a lui Culiuc Nicolai, în comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(3) Cod Contravențional.

Se suspendă examinarea cauzei contravențională nr.4-545/2017.

Încheierea este definitivă.

Președintele ședinței,
Judecător

Anatolie Rusu